

Liber

dulce habere eūq; deprecari: vt etiā atq; etiam miserat: donec exuat totā miserā: et precari cū fiducia. **I**az accepto gūsto pignore salutis per vnicū saluatore hōis et illūinato: ē hūc ita agētē et dolentē: scia nō inflat: quia charitas edificat: p̄posuit em̄ sciētia sciētie: p̄posuit scire infirmitatē suā magisq; scire mūdi menia: fundamēta terrarū et fastigia celoz; et hanc apponēdo sciētiaz: apposuit dolo:ē. **D**olorem peregrinatiōis sue ex desiderio patrie sue: et cōditoris ei⁹ beati dei sui. **I**n hoc genere hominū: in familia xp̄i tui dñe de⁹ meus: si inter paupes tuos gemo: da mihi de pane tuo respōdere hominib⁹: q̄ nō esuriūt et sitiūt iusticiā sed satiati sunt et abundāt. **S**atiavit aut̄ illos phantasma eoz nō veritas tua: quā repellendo resiliūt: et in suā vanitatē cadūt. **E**go certe sentio quā multa figmēta pariat cor humanū. **E**t quid est cor meū: nisi cor hūanū. **S**ed hoc oro deū cordis mei: vt nihil ex eis figmētis p̄ solido vero eructem in has l̄as: sed inde veniat in eas q̄cqd p̄ me venire potuerit. **U**n̄ mihi q̄uis p̄iecto a facie oculoꝝ suozum et delōginquo redire conāt: p̄ viā quaz strauit hūanitati diuinitas vnigeniti sui aura veritatis eius aspgitur. **Q**uā intantū licet mutabilis haurio: in quātuz in eā nihil mutabile video: nec locis et t̄pib⁹ sicut corpa: nec solis t̄pibus et q̄si locis: sicut spiritū n̄ oꝝ cogitationes: nec solis t̄pibus: et nulla v̄l imagine lozū: sicut quedā n̄ arū mentiū ratiocinationes. **O**m̄ino em̄ dei essentia q̄ est: nihil mutabile habet: nec in eternitate: nec in veritate nec in volūtate: q̄ eterna ibi est v̄itas: et eterna charitas: et vera ibi est charitas: vera eternitas: et cara ibi est eternitas: cara veritas.

De gratia dei qua sibi humanū genus reconciliat vt quod perierat saluetur.

La. I

Ed quoniā exlauim⁹ ab incommutabili gaudio: nec t̄m̄ inde p̄cisi atq; abrupti sumus: vt nō etiā in istis mutabilib⁹ et t̄pilib⁹ eternitate: veritate: beatitudinem: queremus. **N**ec mori em̄ nec falli: nec perturbari volumus: missa sunt nobis diuinitus v̄ita cōgrua peregrinatiōi n̄re: quib⁹ admodum n̄eremur nō hic esse qd̄ querim⁹: sed illuc ad ip̄a esse redeūdum: vnde nisi penderem⁹ hic ea non quereremus. **A**t primum nobis p̄suadendū fuit: quantum nos diligeret deus: ne desperatiōe nō auderem⁹ erigi in eū. **Q**ua-

les aut̄ dilexerit: oñdi optebat: ne tāq; demeritis nostris supbiētes: magis ab eo resiliemus: et in nostra fortitudine magis deficeremus: ac p̄ hoc egit nobiscū vt p̄ eius fortitudine potius p̄ficeremus: atq; ita infirmitate humilitatis p̄ficeretur v̄tus charitatis. **H**oc significabat in psalmo vbi ait. **P**luuiā voluntariā segregans deus hereditati sue: et infirmata ē: tu vero p̄fecisti eā. **P**luuiā q̄ppe voluntariā nō nisi gr̄am vult intelligi: nō meritis redditā: s̄ gratis datā: vñ et gr̄a noiā. **D**edit em̄ eā nō q̄z digni eram⁹: s̄ q̄z voluit: h̄ cognoscētes: nō fidētes in nobis erim⁹: et h̄c infirmari. **I**p̄e x̄o p̄ficit nos: q̄ etiā **P**aulo ap̄lo dixit: Sufficit tibi gr̄a mea: nā v̄tus in infirmitate p̄fici: p̄suadendū ḡerat hōi q̄tū nos dilexerit deus: et q̄les dilexerit. **Q**uātū: ne desperarem⁹: q̄les ne supbirem⁹. **H**ūc locū ap̄ls p̄ necessariū: sic explicat. **E**omendat aut̄ inq̄t suā charitatē de⁹ in nobis: qm̄ cū adhuc peccatores eēim⁹: christ⁹ p̄ nobis mortu⁹ ē: multo magis iustificati nūc in sanguine ipsius: salui erim⁹ ab ira p̄ ip̄m. **S**i em̄ cū inimici essemus recōciliati sum⁹ deo p̄ mortē filij ei⁹: multo magis recōciliati salui erim⁹ in vita ipsi⁹. **I**tem alio loco. **Q**uid ḡ inq̄t dicem⁹ ad hec? **S**i de⁹ p̄ nobis: q̄s cōtra nos: q̄ p̄prio filio nō pepcit s̄ p̄ nobis oib⁹ tradidit illū: **Q**uō nō et cū illo nobis oīa donauit? **Q**uātū factū nob̄ annūciatur: h̄ futurū oñdebat et antiq̄s iustis: vt peccandē fidē etiā ip̄i hūiliati infirmarent: et infirmati p̄ficerent. **Q**uia igit̄ vnū x̄bū dei ē: p̄ q̄ facta sūt oīa: qd̄ ē icōmutabilis v̄itas: vbi p̄ncipalit̄ atq; in cōmutabilib⁹ sunt oīa simul: non solū q̄ nūc sūt in hac vnūsa creatura: verū etiā q̄ fuerūt: et q̄ futura sūt: ibi aut̄ nec fuerunt: nec futura sūt: s̄ t̄m̄ nō sūt: et oīa vita sūt: et oīa vnū sūt: et magis vnū ē: et vna vita ē. **S**ic em̄ oīa p̄ ip̄m facta sunt: vt q̄cqd factū ē in his: in illo vita sit: et facta nō sit: q̄ in p̄ncipio non factū ē x̄bū: s̄ erat x̄bū ap̄ deū: et de⁹ erat x̄bū: et oīa p̄ ip̄m facta sūt. **N**ec p̄ ip̄m oīa facta eēt nisi ip̄m eēt an̄ oīa: factūq; nō eēt. **I**n his aut̄ q̄ p̄ ip̄m facta sunt: etiā corpa qd̄ vita nō ē p̄ ip̄m nō fieret: nisi in illo anteq; fieret vita eēt. **Q**d ei sc̄m̄ ē: iā i illo vita erat: et nō q̄liscūq; vita. **N**ā et aīa vita ē corpa: s̄ et h̄ facta ē: q̄ mutabilis ē: et p̄ qd̄ facta ē: nisi p̄ dei x̄bū in cōmutabile. **O**īa em̄ p̄ ip̄m facta sūt: et sine ip̄o sc̄m̄ ē nihil: qd̄ ḡ factū ē: iā in illo vita erat: et nō q̄liscūq; vita: s̄ vita erat lux hōim: lux itaq; rationalium mentiū: per quas hōies a pecoribus differūt: et ideo sunt hōies. **N**on ḡ lux corpa: que lux ē carnū: siue de celo fulgeat

Ps. 67

2. Cor. 12

Roma. 5

Ibidē. 8

Job. 1

Ibidē

Ibidē

Secundus

siue terrenis ignib⁹ accendat: nec hūanarū tantū carnū: sed etiā beluinarū: et vsq; ad minutissimos quosq; miculos. **Act. 17** Misit em̄ hec vident istā lucē: at illa vita lux hoīm erat: nec lōge posita ab vnoq; nrm. In illa em̄ viuim⁹ et mouemur et sum⁹. **S**lux in tenebris lucet et tenebre eā nō cōprehēderūt.

De incarnatione xpi vt participes ei⁹ esse possimus. **Capit. II**

Snebre autē sunt stulte mētes hoīm: et praua cupiditate atq; infidelitate cecate. **H**as vt curaret atq; sanaret verbū: p qd facta sunt oia: caro factū ē: et habitauit i nobis. **I**lluminatio q̄ppe nra picipatō xpi dei est: illi scz vite q̄ lux ē hoīm. **H**uic autē picipationi p̄orsus inhābiles et min⁹ idonei eram⁹: ppter imundiciā p̄ctōr. **M**isidādi ergo eram⁹. **P**orro iniquoz supboz vna mī datio ē sanguis iusti: et humilitas dei: vt ad cōtemplandū deū qd natura nō sum⁹: p eū mī daremur: factū qd natura sum⁹: et qd p̄ctō si sum⁹. **D**e em̄ natura nō sumus: hoies natura sum⁹: iusti p̄ctō nō sum⁹. **D**e itaq; factus hō iustus: intercessit deo. **P**hoie p̄ctōre. **N**on em̄ cōgruit p̄ctōr iusto: s̄ cōgruit homini hō. **A**diungens ḡ nob̄ similitudinē hūanitatis sue: abstulit dissimilitudinē iniquitatis nre. **E**t factus princeps mortalitatis nre: fecit nos p̄cipes diuinitatis sue. **M**erito q̄ppe mors p̄ctōris veniēs ex dānatiōis necessitate: soluta est p mortē iusti veniētē ex misericordie volūtate: dū simplū ei⁹ p̄gruit duplo nro. **H**ec em̄ cōgruetia: siue pueniētia: vel cōcinnātia: vt cōsonātia: vel si cōmodi⁹ dicif: qd ē vnū ad duo in omī cōpaginatiōe: vel si meli⁹ dī coaptatiōe creature: valet plurimū. **H**ac em̄ coaptatiōe: sic mīhi nūc occurrit dicere volui: quā greci harmoniā vocāt. **N**eq; nūc loc⁹ est: vt ostendā q̄tū valeat cōsonantia simpli ad duplū: que maria in nob̄ reperif: vt sit nobis in ista naturaliter: a quo vtiq; nūc ab eo qd nos creauit: vt nec imperiti possint eā nō sentire siue ipi cātantes: siue alios audientes: p hāc q̄ppe voces acutiores grauiore: s̄ q̄ cordāt: ita vt q̄squis ab ea dissonuerit: nō sciam (cuius expertes sūt plimi) s̄ ipm̄ sensū audit⁹ nostri vehemēter offendat. **S**ed hoc vt demōstret: longo finōe op⁹ ē: ipis autē aurib⁹ exhiberi p̄t ab eo qd nouit i reglari monochordo

De simplō saluatoris nri qd ad duplū nostrū cōcurrat et cōgruit. **Cap. III**

Erū qd instat imp̄sentia: quantum donat deus: edisserēdū ē: quē ad modū simplū dñi et saluatoris nri ic-

su xpi: duplo nostro cōgruat et quodāmo cōcinat ad salutē. **N**os certe (qd nemo christiānus ambigit) et anima et corpe mortui sum⁹: aia ppter p̄ctm̄: corpe ppter penam p̄cti: ac phoc et corpe ppter p̄ctm̄. **T**riq; autē rei nostre: id ē et aie et corpe: medicina et resurrectiōe opus erat: vt in melius renouaret: qd erat in deterius cōmutatū. **M**ors autē anie impietas est: et mors corpis corruptibilitas: p quā fit et aie a corpe abscellus. **S**icut enim aia deo deserēte: sic corpus aia deserēte: moritur: vñ illa fit insipiens: hoc exanime. **R**esuscitat em̄ aia p̄pniam: et i corpe adhuc mortali renouatio vite inchoat a fide: qua creditur in eū qui iustificat impiū: bonisq; morib⁹ auget et roborat de die in diē: euz magis magisq; renouat interior: homo. **C**orpus xpi: quā hō exterior: quāto ē hec vita diuturnior tanto magis magisq; corrumpif: vel etate: vel morbo: vel varijs afflictionib⁹: donec veniat ad vltimā q̄ ab hoibus mors vocat. **E**i autē resurrectio differit in finē: cū et ipa iustificatio nostra perficiet ineffabiliter. **T**ūc eniz similes ei erim⁹: qñ videbim⁹ eū sicuti ē. **H**ūc vero q̄diu corpus qd corrūpif aggrauat animam: et vita humana sup terrā tota temptatio est: non iustificabit in p̄spectu eius omis viuēs: incōpatione iusticie qua equabimur angelis: et glorie que reuelabit in nob̄. **D**e morte autē anie a morte corpis distingueda: quid plura documenta cōmemorē: cū domin⁹ in vna sentētia euāgelica vtrāq; mortē cuius facile discernendā posuerit: vbi ait. **S**ine mortuos sepelire mortuos suos. **S**epe licdū quippe corpe mortuū erat: sepulcroes autē eius p̄ infidelitatis impietate in aia mortuos intelligi voluit quales excitant cū dicif. **S**urge qui dormis et exurge a mortuis: et illuminaabit te xps. **D**eteret autē quandā mortē aplius dicēs de vidua: **Q**ue autem in delitijs agit viuēs mortua ē. **A**nima igit iam pia que fuit impia: ppter iusticiā fidei dicif ex morte reuixisse atq; viuere. **C**orpus autē non tantū moriturū ppter anie abscellum qui futurus est: sed ppter infirmitatē tantū carnis et sanguinis: quodā loco in scripturis etiā mortuū dicif loquēte apostolo. **C**orpus quidē inquit mortuum est ppter peccatū: spiritus autē vita est ppter iusticiā: hec vita ex fide facta est: qm̄ iustus ex fide viuūt. **S**ed quid sequitur. **S**i autē spūs eius qui suscitauit iesum a mortuis habitat in vobis: qui suscitauit christuz iesum a mortuis: viuificabit et mortalia corpis vestra: p inhabitantē spū eius i vobis.

1. Job. 3
Sap. 9
Job. 7
Ps. 142

Mat. 8

Aphe. 5

1. Thi. 5

Rom. 8

1. Thac. 2

Rom. 8